

Súd: Mestský súd Bratislava IV  
Spisová značka: B3-12Cpr/10/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018202651  
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Milan Valla  
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:0018202651.17

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v konaní pred sudcom Mgr. Milanom Vallom, v spore žalobcu: Slovenský odborový zväz zdravotníctva a sociálnych služieb, so sídlom: Bajkalská 29/B, 821 01 Bratislava, IČO: 00 683 949, právne zastúpeného: Mgr. Renáta Dobrovodská, advokátka, so sídlom Rožňavská 22, 821 04 Bratislava, proti žalovanej V. Č., I.: XX.XX.XXXX, Z.: Š. X, XXX XX Z., zastúpenej: advokátskou kanceláriou UNITED LAWYERS, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Mliekarenská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 36 662 291 o zaplatenie 2.678,23 eur, takto

### rozhodol:

- I. Žaloba sa v celom rozsahu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanej sa **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 17.05.2018 domáha od žalovanej zaplatenia suma 2.678,23 eur. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že žalovaná so žalobcom uzavrela pracovnú zmluvu zo dňa 02.07.2012, na základe ktorej pracovala u žalovaného na pozícii odborného referenta pre ekonomiku. Žalovaná tiež dohodou o hmotnej zodpovednosti zo dňa 02.07.2012 prevzala zodpovednosť za zverené hodnoty a ceniny. Žalobca poukázal na článok I. predmetnej dohody, podľa ktorého: „predmetom tejto dohody je prevzatie hmotnej zodpovednosti zamestnanca v plnom rozsahu za zverené financie v hotovosti a iné ceniny a hodnoty, ktoré ste povinná zúčtovať.“ . a článok III. predmetnej dohody, podľa ktorého: „Zamestnanec je povinný na požiadanie zamestnávateľa zúčtovať vyššie uvedené zverené hodnoty a v prípade schodku (manka), ako aj v prípade ich straty, poškodenia a zničenia uhradiť vzniknutú škodu v plnej výške.“ Žalovaná prevzala hmotnú zodpovednosť aj za peniaze v hotovosti a iné ceniny nachádzajúce sa v trezore žalobcu. Žalovaná sa zaviazala urobiť všetko, aby bolo zabránené strate, alebo poškodeniu zverených financií v hotovosti, cenín a hodnôt a vykonať všetky predpísané opatrenia k ich úschove a bezpečnosti. Žalobca dňa 30.11.2016 podal trestné oznámenie pre odcudzenie z kancelárie žalobcu č. 816 na 8. poschodí v sídle žalobcu stravných lístkov a pokladničky s hotovosťou, pričom bola spôsobená škoda vo výške 2.873,79 eur. Z toho škoda vzniknutá žalobcovi predstavuje sumu 2.678,23 eur, ktorá pozostáva z hodnoty 742 gastrolískov v hodnote 3,60 eur, teda celkovej hodnote 2.671,20 eur a hotovosti vo výške 180,- CZK (7,03 eur). Tieto odcudzené ceniny a hotovosti sa nachádzali v uzamknutej plechovej skrini, v ktorej bola uzamknutá pokladňa. Trestné konanie bolo prerušené z dôvodu, že sa nezistili skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči konkrétnej osobe. Žalobca prerokoval vzniknutú škodu na škodovej komisii, ktorej záverom bolo poukázanie na hmotnú zodpovednosť žalovanej. Žalobca preukazuje vznik škody inventúrnym súpisom.

2. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že žalovaná ho neupozorňovala na to, že nemá utvorené potrebné pracovné podmienky. Žalobca tiež žalovanú upozorňoval na nedostatok, že ak išla na toaletu, nechávala kľúče zvonku dverí a tiež obálku, do ktorej vložila druhé vyhotovenie kľúčov neopečiatkovala, nevykonala

žiadne väčšie opatrenie. Žalobca má za to, že za vzniknutú škodu zodpovedá žalovaná, pokiaľ nepreukáže, že k vzniku škody došlo bez jej zavinenia, čo žalovaná napriek príležitosti nepreukázala.

3. Súd vo veci vydal platobný rozkaz zo dňa 19.06.2018, proti ktorému žalovaná podala včas odpor s vecným odôvodnením. Žalovaná v odpore zo dňa 19.07.2018 uviedla, že krátko po svojom nástupe uložila do trezoru hotovosť, pričom v septembri 2012 zistila schodok v počte gastrolístkov za prítomnosti žalobcu. Tieto boli uložené v zabezpečenom trezore. Schodok žalovaná uhradila z vlastných prostriedkov. Žalovaná opakovane oznámila skutočnosti nasvedčujúce spáchanie trestného činu krádeže, dokonca aj z vlastnej peňaženky, na čo žalobcu upozornila. Kľúče od kancelárie, kde sa nachádzal trezor boli k dispozícii na vrátnici a tiež ich mala aj ďalšia osoba, ktorá mala svoje pracovisko v tejto kancelárii. Nemožno definovať, koľko osôb si vyhotovilo kópie kľúčov. Nakoľko ceniny boli v minulosti odcudzené z uzamknutého trezoru, je zrejmé, že kľúčami disponovala aj ďalšia osoba. Žalovaný napriek upozorneniam nevykonával žiadne opatrenia. Až v júni 2013 dostala žalovaná inú kanceláriu (č. 816), ale zabezpečenie nového pracoviska bolo ešte na nižšej úrovni. Žalovaná poukazovala na ustanovenie § 177 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce v znení účinnom do dňa 30.04.2017 (tj. znenie účinné ku dňu vzniku škody žalobcovi) (ďalej len „Zákonník práce“) tvrdiac, že ak by žalobca postupoval v intenciách tohto ustanovenia, ku krádeži dňa 29.11.2016 by nebolo došlo. Žalobca po predchádzajúcich krádežiach neurobil žiadne opatrenia, napríklad výmenu zámku, alebo výmenu mreží, ani nezabránil vstupu osôb podozrivých z krádeže vstupu do kancelárie. Navyiac v kancelárii č. 816 sa od júna 2013 ceniny nenachádzali v trezore, ale v plechovej skrinke určenej na úschovu dokumentov uzamknutej obyčajným zámkom. Až po krádeži dňa 29.11.2016 bol prístup do kancelária č. 816 obmedzený, boli vymenené vložky od dverí a kľúčmi disponovala iba žalovaná a predseda žalobcu. Žalovaná poukázala na to, že ak žalobca odvodzuje svoj nárok z dohody o hmotnej zodpovednosti, predmetom hmotnej zodpovednosti podľa obsahu dohody je len obsah trezoru žalobcu na O. X O. Z.. Ku krádeži ale došlo na inom pracovisku v kancelárii č. 816 z plechovej skrinky uzamknutej obyčajným zámkom, na čo sa dohoda o hmotnej zodpovednosti nevzťahovala. Žalobca nikdy nevykonával so žalovanou inventarizáciu. Žalovaná poukázala na to, že ihneď po zistení krádeže spoločne s R. X. B. podala trestné oznámenie. Za škodu nezodpovedá, keďže táto vznikla zavineným konaním tretích osôb. Žalovaná nemohla riadne hospodáriť so zverenými hodnotami, keďže žalobca opomenul prijať vhodné podmienky, aby sa zabránilo opakovaným stratám. Žalovaná poukázala na nedostatočné zabezpečenie, resp. nevykonané opatrenia, napríklad mreže na dverách, kamerový systém, bezpečnostné dvere, existencia ktorých by mohla zabrániť vzniku škody. Podobný názor vyjadrila aj škodová komisia v protokole z 24.03.2017. Žalobca si tiež nespĺnil povinnosti podľa § 191 ods. 2, 4 Zákonníka práce prerokovať škodu so žalovanou do jedného mesiaca odkedy sa o škode dozvedel a prerokovať požadovanú náhradu škody so zástupcami zamestnancov. Žalovaný sa o škode a jej výške dozvedel na základe inventúrneho súpisu zo dňa 29.11.2016. Prerokovanie nároku na náhradu škody bráni žalobcovi úspešne uplatniť nárok na súde.

4. Žalobca sa k odporu žalovanej vyjadril písomným podaním zo dňa 04.09.2018. Žalobca v tomto podaní poukázal na to, že neeviduje žiadne písomné upozornenia žalovanej na nevyhovujúci stav pracoviska. Žalovaná neoznamovala žalovanému ani žiadne krádeže, ani požiadavky na lepšiu ochranu majetku. Dohoda o hmotnej zodpovednosti uzavretá so žalovanou je platná a vyvinenie žalovanej a jeho preukázanie zaťažuje žalovanú. Jediný kľúč od trezoru mala žalovaná. Nie je pravdou, že by kľúč od kancelárie bol voľne prístupný. Cudzí človek by musel prejsť vrátnicou, kde je nepretržite strážna služba a tam sa zaevidovať. Následne musí prejsť cez zamknuté dvere, aby sa dostal ku kancelárii, ktorá má byť tiež zamknutá a v nej sa nachádzal trezor, ktorý mal byť tiež zamknutý. Žalovaná nechávala kanceláriu odomknutú a dokonca kľúče nechávala v zámku otvorených dverí. Žalobca za uvedené žalovanú viac krát napomenul. Do kancelárie s trezorom by sa bolo možné dostať pomocou náhradného kľúča, ktorý bol na vrátnici, ale tento by cudzej osobe nebol vydaný a o vydaní sa spisoval záznam. Žalovaná nechávala kľúče v šuflíku pracovného stola, alebo v otvorených dverách. Je preto absurdná jej požiadavka, aby žalobca vykonával opatrenia na ochranu majetku. Zodpovednosť žalovanej a jej vina sa prezumuje, pričom žalobca určil plechovú uzamykateľnú skrinku v kancelárii č. 816 ako trezor a kľúčmi disponovala iba žalovaná. Tvrdenia žalovanej o neprerokovaní škody sú účelové. Žalobca ešte v deň vzniku škody túto prerokoval so žalovanou, o čom svedčí aj zápis z oznámenia o strate na Úrade SOZ ZaSS z 29.11.2016. Nevykonanie inventarizácie umožňuje zamestnancovi odstúpenie od dohody o hmotnej zodpovednosti, ale nezabavuje ho viny. Dohoda o hmotnej zodpovednosti zbavuje žalobcu povinnosti preukazovať zavinenie žalovanej. Dôkazné bremeno sa presúva na žalovanú, ktorá sa zbaví zodpovednosti ak preukáže, že ku škode došlo bez jej zavinenia. Neprerokovanie nároku na náhradu

škody podľa § 191 Zákonníka práce nebráni uplatneniu tohto nároku na súde, ale má vplyv na jeho splatnosť, ktorá nastane do troch dní odo dňa, keď návrh na začatie súdneho konania bol zamestnancovi doručený. Nedodržanie lehoty na prerokovanie nároku na náhradu škody nie je sankcionované a už vôbec sa nejedná o prekluzívnu lehotu. K prerokovaniu nároku žalobcu navyše došlo dňa 29.11.2016. Žalobca tiež predkladá súdu zápis z prerokovania straty cenností na Úrade SOZ ZaSS so zástupcami zamestnancov zo dňa 21.12.2016, čo vyvracia tvrdenia žalovanej, že nedošlo k prerokovaniu nároku na náhradu škody so zástupcami zamestnancov. Na list žalovanej zo dňa 13.12.2017 nemožno prihliadať ako na dôkaz preukazujúci skutkový stav veci, tento je podľa žalovaného účelový.

5. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu vyjadrila písomným podaním z 26.02.2019. Žalovaná v tomto podaní uviedla, že nie je pravdou, že by žalobcovi neoznamovala požiadavky na zlepšenie ochrany majetku. Žalobcu opakovane upozorňovala o nevyhovujúcom stave a opakovaných krádežiach a žalobca vždy reagoval, že nie sú peniaze, aby sa kancelária zabezpečila trezorom alebo bezpečnostnými dverami. Žalovaná má za to, že kľúčmi od trezoru musela vzhľadom na opakované krádeže disponovať aj ďalšia osoba. Až po krádeži disponoval kľúčmi od kancelárie č. 816 iba žalobca a žalovaná. Dovtedy boli voľne zavesené na vrátnici, kde si ich vyzdvihla napríklad upratovačka a nechávala vo dverách až do dokončenia upratovania, bez prítomnosti zamestnancov. Nie je pravdou, že by sa na vrátnici evidovali návštevy. Krádeže na pracovisku neboli ojedinelé a okradnutí boli aj čelní predstavitelia žalobcu. Plechová skrinka v kancelárii č. 816 v žiadnom prípade nespĺňala náležitosti trezora. Žalovaná súčasne spochybňuje hodnotnosť zápisu z prerokovania straty cenností na Úrade SOZ ZaSS so zástupcami zamestnancov z 21.12.2016 ako listinného dôkazu (č.l. 80), nakoľko tento osvedčuje aj skutočnosti, ktoré sa v čase jeho údajného spísania ešte nestali, ale stali sa až 09.01.2017. Navyše príslušnosť odborového orgánu definuje článok 36 písm. b) stanov žalobcu tak, že týmto je Výbor základnej odborovej organizácie, alternatívne členská schôdza, ak je členov odborov menej ako 20. Rokovania z 21.12.2016, kde sa prezieravo osvedčujú skutočnosti zo dňa 09.01.2017, sa nezúčastnili členovia Výboru základnej odborovej organizácie. Predloženie zápisu z prerokovania straty cenností považuje žalovaná za zavádzanie súdu. Žalovaná tiež uviedla, že ak žalobca neeviduje žiadne písomné upozornenie žalovanej na potrebu prijatia opatrení na ochranu majetku, nepopiera tým tvrdenie žalovanej, že žalobcu upozornila ústne. Tvrdenia o upozorneniach žalovanej ústnou formou sú tak medzi stranami nesporné. Napriek ústnym upozorneniam žalobca neprijal žiadne opatrenia.

6. Súd vec následne prejednal vec na nariadených pojednávaniach, kde boli vypočutí svedkovia navrhovaní sporovými stranami a vykonané dokazovanie a zároveň strany predniesli prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany.

7. Okrem rekapitulácie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany strany v konaní uviedli aj nové argumenty, pričom žalovaná namietala samotnú platnosť dohody o hmotnej zodpovednosti zo dňa 02.07.2017, keďže podľa jej názoru nie je možné dojednať zodpovednosť so spätnou účinnosťou odo dňa 01.07.2017. V zmysle textu tejto dohody žalovaná tiež nemala povinnosť upozorniť žalobcu v prípade ohrozenia zverených financií v písomnej forme. Znenie dohody o hmotnej zodpovednosti vytvoril žalobca, nie žalovaná. Žalobca na pojednávaní tiež uviedol, že žalovaná mala zapožičať kľúč od kancelárie tretej osobe v čase, kedy išla na dovolenku, a to za účelom polievania kvetov, čo sa žalobca dozvedel až neskôr. Žalobca nechce nikoho konkrétneho obviňovať, ale mohla byť vyhotovená kópia kľúčov a nebyť tejto skutočnosti, možno by tento spor neprebíhal. Žalovaná tieto tvrdenia žalobcu poprela, tvrdila, že kľúče od kancelárie nikdy tretej osobe nepožičala a toto nevyplýva ani zo žiadneho dôkazu.

8. Predseda žalobcu v rámci svojho výsluchu dňa 10.06.2022 o.i. uviedol, že žalobkyňa disponovala kľúčmi od kancelárie sama. Druhé kľúče boli na vrátnici a vydali sa na základe podpisu do knihy výdajov kľúčov. Kovovú skrinku, kde sa nachádzali hlavne stravné lístky, si vybrala sama žalovaná a považovala ju za dostatočnú ochranu. K odcudzeniu došlo podľa oznámenia žalovanej bez známok násillia. Žalovaná neupozorňovala na nedostatočné zabezpečenie, považovala ho spoločne so žalobcom za dostatočné. Po vzniku škody sa vec riešila na polícii a bola ustanovená škodová komisia. Žalobca prijal opatrenia zabraňujúce výdaju kľúča z vrátnice a tiež tam upratovačka upratovala iba za prítomnosti žalovanej. Dovtedy mala upratovačka kľúč z vrátnice. Predtým došlo aj k drobným krádežiam, vrátane stravných lístkov.

X. M. R.. B. vo svojom výsluchu dňa 10.06.2022 o.i. uviedla, že bola so žalovanou nahlásiť krádež na polícii a bola aj v škodovej komisii, ktorú dňa 01.12.2016 určil predseda žalobcu. Zasadnutie škodovej

komisie sa žalovaná nikdy nezúčastnila. Svedkyňa bola v práci tiež odcudzená hotovosť vo výške 100,- eur. V práci mal každý kľúč od svojej kancelárie a náhradné kľúče boli na vrátnici. Pri vydaní kľúčov z vrátnice sa to zapisovala do knihy, kde sa podpisovala osoba, ktorej boli kľúče vydané.

10. Svedkyňa V. W. Y. vo svojom výsluchu dňa 14.10.2022 uviedla, že ku krádežiam na pracovisku dochádzalo opakovane a žalobca sa bezdôvodne spoliehal na to, že už k ním dochádzať nebude. Pôvodné zabezpečenie kancelárie hospodárky bolo také, že na dverách boli mreže a v kancelárii trezor. Bolo vylúčené, aby sa tam niekto cudzí dostal. Mreže boli odstránené pri rekonštrukcii a neboli naspäť nasadené. Je otázka na žalobcu, prečo bola žalovaná presťahovaná do nezabezpečenej kancelárie. V minulosti vznikali škody, kedy chýbali stravné lístky, čo vyriešil štatutár žalobcu uhradením z vlastných prostriedkov namiesto prijatia potrebných opatrení. Ak žalobca tvrdí, že škodu prerokoval so zástupcami zamestnancov, iba zavádza súd. Príslušnosť odborového orgánu definuje článok 36 písm. b) stanov žalobcu tak, že týmto je Výbor základnej odborovej organizácie, alternatívne členská schôdza, ak je členov odborov menej ako 20. Svedkyňa tiež uviedla, že každý mal kľúče od svojej kancelárie a náhradné kľúče boli na vrátnici, pričom ich požičanie sa ručne zapisovalo do pracovného zošita. Upratovačka kľúče nechávala všetky vo dverách a postupne upratovala kancelárie, pričom ak bola v jednej z kancelárií, do kancelárie žalovanej sa ktokoľvek mohol nepozorovane dostať. Svedkyňa má vedomosť o tom, že žalobca na predchádzajúce krádeže reagoval tak, že vyzval zamestnancov, aby si zamykali kancelárie a dávali pozor. Zamestnanci žalobcu upozorňovali ústne a bolo to na pracovných poradách. Svedkyňa tiež uviedla, že odborová organizácia mala 12 členov, škoda mala byť prerokovaná s členskou schôdzou, ktorá je uznášaniaschopná, ak je prítomná nadpolovičná väčšina, teda 7 členov. Na zápise na č.l. 80 sú podpísané tri osoby.

11. Svedkyňa L. N. vo svojom výsluchu dňa 14.10.2022 uviedla, že má vedomosť o krádeži stravných lístkov hospodárky p. K.. Svedkyňa najskôr pracovala ako organizačný pracovník a sedela v kancelárii na 6. poschodí, neskôr bola presadená do kancelárie hospodárky p. K., kde boli mrežované dvere a zabudovaný trezor - pancierový. Neskôr sa mreže odstránili a trezor v kancelárii zostal. Žalovaná bola pred škodovou udalosťou presadená do inej kancelárie, kde trezor nebol, bola jej zakúpená iba plechová skrinka a dvere boli obyčajné, bez mreží a neboli bezpečnostné. Svedkyňa má vedomosť o tom, že bol okradnutý aj pán M. a pani B.. Kľúče od kancelárií boli umiestnené na vrátnici, kde sa robila evidencia o zapožičaní kľúčov.

12. Žalovaná v rámci svojho výsluchu dňa 14.10.2022 uviedla o.i., že u žalobcu pracovala na pozícii hospodárky, pôvodne v kancelárii č. 814 na 8. poschodí s p. K., kde bol bezpečnostný trezor, ale v čase jej nástupu do práce sa na dverách už nenachádzali bezpečnostné mreže. Dvere tiež neboli bezpečnostné, boli to obyčajné dvere. Žalovaná prevzala agendu po p. K., ale nebola vykonaná inventarizácia, boli jej odovzdané stravné lístky a hotovosť do ruky. Začiatkom augusta 2012 prevzala hotovosť vo výške 3.890,- eur a túto uložila do trezoru. O dva dni zistila, po dohode s p. M., že hotovosť vyberie a vloží do banky, že chýba 400-800 eur. Myslela si, že kľúč od trezoru má len ona, ale v septembri 2012 zistila, že niektoré obálky uložené v trezore boli tenšie, pričom ona s nimi nič nerobila. O tomto informovala p. M. a škodu zaplatila zo svojho. Bolo evidentné, že okrem nej musí mať ešte niekto kľúče od trezoru. P. M. pre nedostatok peňazí žalobcu vymenil jeden z dvoch kľúčov od trezoru, teda dal sa otvoriť iba súčasným použitím dvoch kľúčov. Potom už ku krádežiam z trezoru nedošlo. Chcela aj namontovať skrytú kameru, ale bez súhlasu žalobcu to nemohla urobiť. V mesiaci jún 2013 bola žalovaná presťahovaná do inej kancelárie č. 816, pričom p. M. na žiadosť žalobkyne o presťahovanie trezora do tejto kancelárie uviedol, že trezor je ťažký a zabudovaný a bolo by náročné ho presťahovať. Namiesto trezoru dostala iba plechovú skrinku. Opakovane upozorňovala W. M., že zo zamestnancov niekto kradne. Tvrdenie, že plechovú skrinku si vyberala sama nie je úplne pravda, mohla konať len v rámci svojich kompetencií. Dňa 28.11.2016 bola v práci dlhšie, do 17:30. Pred odchodom skontrolovala hotovosť a ceniny a riadne uzamkla plechovú skrinku. Nasledujúci deň pred 11:00 využila čas a skontrolovala plechovú skrinku, pričom zistila, že v nej chýbajú stravné lístky a hotovosť. Svedkom toho bol IT pracovník. Oznamila to B. M. a následne prišli dvaja policajti, ktorí sa usmiali nad tým, že tu nie je žiadne zabezpečenie. Nasledujúci deň išli vec oznámiť na políciu. Žalovaná sa dozvedela až zo zápisnice z výkonného výboru, že má byť voči nej vymáhaná náhrada škody. Nikdy nebola volaná na podanie vysvetlenia, preto výkonnému výboru situáciu vysvetlila listom. Jediné opatrenie, ktoré W. M. urobil, bola výmena zámku na kancelárii č. 816. Žalovaná ďalej vykonávala svoju prácu a dňa 18.05.2017 jej bolo predložené uznanie dlhu, ktoré odmietla podpísať. Výpoveď žalovaná dala až vtedy, keď sa dozvedela, že žalobca na ňu podal na súd návrh na vydanie platobného rozkazu.

13. Pred pojednávaním nariadeným na termín 03.11.2025 za účelom prednesu záverečných rečí strany sporu doručili súdu záverečné reči v písomnom vyhotovení.

14. Žalobca v rámci svojej záverečnej reči najmä rekapituloval svoju argumentáciu obsiahnutú v samotnej žalobe a následných podaniach a prednesoch. Žalobca najmä poprel tvrdenie žalobkyne, že kľúč od jej kancelárie bol pre kohokoľvek voľne prístupný, pretože tento bol na vrátnici, kde bola strážna služba a bolo potrebné sa tam zaevidovať. Bola to žalovaná, ktorá nechávala svoju kanceláriu odomknutú a kľúče nechávala v zámku. Druhé kľúče od kancelárie žalovanej bolo možné na vrátnici vydať proti podpisu, čo potvrdili vo svojej výpovedi R.. B. a tiež štatutár žalobcu, ktorý tiež potvrdil, že kľúč od plechovej skrinky s hotovosťou a ceninami mala iba žalovaná. Žalobca tiež poukázal na zápis z prerokovania straty cenností na Úrade SOZ ZaSS so zástupcami zamestnancov zo dňa 21.12.2016, čo má vyvracať tvrdenia žalovanej o tom, že žalobca neprerokoval škodu so zástupcami zamestnancov. Tvrdenia žalovanej o tom, že škoda s ňou nebola prerokovaná vyvrátil žalobca tým, že predložil zápis z oznámenia o strate na Úrade SOZ ZaSS zo dňa 29.11.2016. Navyiac nedodržanie mesačnej lehoty na prerokovanie náhrady škody so zamestnancom alebo neprerokovanie náhrady škody so zástupcami zamestnancov nemá vplyv na existenciu a vymáhateľnosť nároku žalobcu.

15. Žalovaná v rámci svojej záverečnej reči poukázala najmä na to, že žalobca mal vedomosť o existencii krádeží na pracovisku a neprijal potrebné bezpečnostné opatrenia. Tiež poukázala na to, že fotografia otvorenej kancelárie s kľúčmi vo dverách nepreukazuje bežnú prax žalobkyne, že tieto dvere nechávala pravidelne takto otvorené. Navyiac z vykonaného dokazovania vyplynulo, že takto nechávala otvorené dvere aj upratovačka. Upozornenia zamestnancov na krádeže nemožno považovať za prijatie bezpečnostných opatrení. Možnosť zamestnancov vyberať si kancelárske potreby neznamená, že by si žalobkyňa mohla vybrať trezor do kancelárie, keďže nešlo o kancelársku potrebu. Žalovaná prevzala zodpovednosť za obsah trezoru, ktorý neexistoval. Žalovaná poukázala tiež na rokovanie škodovej komisie, ktorá v rámci bezpečnostných opatrení odporúčala do kancelárie žalovanej kúpiť trezor, pričom kľúč od trezoru by mala mať výlučne zamestnankyňa. Žalobca bol opakovane upozorňovaný, že na pracovisku sa kradne, žalobca tento stav neriešil a spoliehal sa, že sa ďalej kradnúť nebude. Namiesto prijatia opatrení sám žalobca uhradil vzniknuté škody. Tiež zo svedeckých výpovedí vyplynulo, že na vrátnici sa nachádzali kľúče od kancelárií, ktoré bolo možné si vyžiadať a zapísať to do zošita. Kľúče si upratovačka brávala, pričom ich zastrčila do dverí kancelárií a tieto postupne upratovala. Táto prax bola žalobcovi známa a žalobca ju nepoprel. Počas upratovania sa tak do kancelárie žalovanej mohol nepozorovane dostať ktokoľvek. Žalovaná sa zbaví zodpovednosti napriek podpísanej dohode o hmotnej zodpovednosti, ak preukáže, že ku škode došlo bez jej zavinenia. V ostatnom žalovaná predovšetkým rekapitulovala svoju argumentáciu obsiahnutú už v predchádzajúcich písomných podaniach. V doplnení záverečnej reči (č.l. 303) žalobkyňa doplnila argumentáciu o tvrdenia, že voči žalobkyne nie je možné vyvodzovať ani všeobecnú zodpovednosť zamestnanca za škodu, nakoľko neboli preukázané predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Žalobca v konaní nepreukázal žiadne protiprávne konanie žalovanej. Žalovanej nebolo zo strany žalobcu nikdy vytknuté žiadne protiprávne konanie ani porušovanie povinností v súvislosti s plnením pracovných úloh. Tiež nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi (neexistujúcim) protiprávnym konaním žalovanej a vznikom škody a rovnako ani zavinenie žalovanej.

16. K žalobe a písomným podaniam žalobca predložil nasledovné listinné dôkazy: zápisnica o trestnom oznámení z 30.11.2016 (č.l. 6), uznesenie o prerušení trestného stíhania z 05.03.2017 (č.l. 9), dohoda o hmotnej zodpovednosti z 02.07.2012 (č.l. 10, 13), pracovná zmluva z 02.07.2012 (č.l. 11), dohoda o zmene pracovnej zmluvy z 10.10.2012 (č.l. 12), dohoda o zmene pracovnej zmluvy z 02.05.2014 (č.l. 12), dohoda o zmene pracovnej zmluvy z 31.01.2018 (č.l. 13), protokol z rokovaní škodovej komisie (č.l. 15), zápis z oznámenia o strate na Úrade SOZ ZaSS z 29.11.2016 (č.l. 78), zápis z prerokovania straty cenností na Úrade SOZ ZaSS so zástupcami zamestnancov z 21.12.2016 (č.l. 80), čestné prehlásenie z 30.05.2022 (č.l. 206), čestné prehlásenie z 13.04.2022 (č.l. 207), čestné prehlásenie o likvidácii evidencie zapožičaných kľúčov zo dňa 12.10.2022 (č.l. 229), fotodokumentácia (č.l. 230 - totožná na č.l. 54 a 55 predložená žalovanou), zápisnica č. 17/2012 z pracovnej porady zo dňa 21.11.2012 (č.l. 232), zápisnica č. 7/2015 z pracovnej porady zo dňa 01.06.2015 (č.l. 233), zápisnica č. 6/2013 z pracovnej porady zo dňa 10.06.2013 (č.l. 233), zápisnica č. 6/2012 z pracovnej porady zo dňa 23.03.2012 (č.l. 234).

17. Žalovaná predložila ako listinné dôkazy na podporu svojich tvrdení: e-mailová správa z 30.01.2018 (č.l. 44), list žalovanej z 13.12.2017 (č.l. 46), fotodokumentácia (č.l. 52), protokol z rokovaní škodovej komisie (č.l. 57), stanov žalovaného (č.l. 107).

18. Podľa § 150 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“)Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

19. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

20. Súd predovšetkým pri prejednávaní a rozhodovaní sporovej veci musí ustáliť, ktoré skutočnosti sú medzi stranami sporné a ktoré sú nesporné a následne rozhodnúť, aké dôkazy vykoná. Až po vykonaní dokazovania súd vyhodnotí vykonané dokazovanie, ustáli skutkový stav veci, vec právne posúdi a rozhodne vo veci samej. Civilné sporové konanie je z hľadiska dokazovania obmedzené prakticky výlučne na sporné otázky medzi stranami. Otázky, o ktorých medzi stranami nie je spornosť, spravidla nie je potrebné dokazovať, aby tak bola zachovaná v čo najvyššej možnej miere zásada rýchlosti a hospodárnosti konania. Z tohto dôvodu vyššie citované ustanovenia § 150 a 151 CSP upravujú procesnú povinnosť strán uviesť rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa sporu a tiež poprieť skutkové tvrdenia protistrany, a to účinným spôsobom, teda ak ide o skutočnosť, ktorú vnímali, musí sporová strana uviesť vlastné skutkové tvrdenia a nie je dostačujúce, aby iba formálne poprela skutkové tvrdenia protistrany bez objasnenia dôvodu takéhoto popretia. Nesplnenie procesných povinností účinne poprieť tvrdenia protistrany má za následok, že takéto tvrdenia sa budú považovať medzi stranami za nesporné.

21. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s tvrdeniami strán, s obsahom stranami predložených listinných dôkazov, výsluchom sporových strán a svedkov, tak ako bolo uvedené vyššie, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

22. Žalobca si v konaní uplatňuje voči žalovanej nárok na náhradu škody, ktorá vznikla dňa 29.11.2016 odcudzením stravných lístkov a valutovej hotovosti z plechovej skrinky zverenej žalovanej a ktorá sa nachádzala v priestoroch žalovaného na 8. poschodí v kancelárii č. 816. Škoda vzniknutá žalobcovi predstavuje sumu 2.678,23 eur, ktorá pozostáva z hodnoty 742 gastrolískov v hodnote 3,60 eur, teda celkovej hodnote 2.671,20 eur a hotovosti vo výške 180,- CZK (7,03 eur). Žalobca svoj nárok oprel o existenciu dohody o hmotnej zodpovednosti, ktorú žalobca a žalovaná uzavreli dňa 02.07.2012. V čase podpisu dohody o hmotnej zodpovednosti z 02.07.2012 boli ceniny a hotovosť uzamknuté v trezore v kancelárii č. 814, ktorá bola pridelená žalovanej. K zmene došlo v júni 2013, kedy bola žalovanej pridelená kancelária č. 816. Táto kancelária nebola vybavená trezorom a na požiadavky žalovanej, aby bol trezor presťahovaný do jej novej kancelárie, resp. aby táto bola vybavená trezorom, odpovedal žalobca žalovanej tak, že na vybavenie kancelárie trezorom žalobca nedisponuje dostatočnými prostriedkami a presťahovanie ťažkého a zabudovaného trezoru je náročné. Hotovosť a ceniny od tejto doby neboli uzamknuté v trezore, ale v plechovej skrinke, pričom práve z tejto boli dňa 29.11.2016 odcudzené. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporné a boli tiež preukázané výpoveďami, najmä výpoveďou žalovanej a výpoveďou JUDr. Y., pričom žalobca tieto skutočnosti v konaní ani nespochybňoval. Sporným medzi stranami zostala otázka výkladu pojmu „trezor“, teda či možno plechovú skrinku zverenú žalovanej považovať za trezor, keď žalovaná tvrdila, že trezor bol iba v jej predošlej kancelárii č. 814 a v kancelárii č. 816 už trezor nemala a teda ku krádeži nedošlo z trezoru, za obsah ktorého žalovaná zodpovedala, ale na druhej strane žalobca tvrdil, že plechovú skrinku žalobca určil ako trezor.

23. V konaní nebolo sporným ani to, že dňa 30.11.2016 bola krádež hotovosti a cenín oznámená políciou trestným oznámením, pričom bolo vedené trestné konanie, ktoré bolo následne prerušené z dôvodu, že neboli zistené skutočnosti oprávňujúce viesť trestné konanie voči konkrétnej osobe.

24. Významné najmä z hľadiska posúdenia zodpovednosti žalovanej za škodu (pre prípad, ak by žalovaná nezodpovedala podľa dohody o hmotnej zodpovednosti zo dňa 02.07.2012) bolo tvrdenie žalobcu, že žalovaná nedodržiavala riadne bezpečnostné opatrenia, keď ponechávala svoju kanceláriu odomknutú a kľúče nechávala v zámku vo dverách. Toto tvrdenie bolo však medzi stranami sporným,

keď žalovaná uvedené tvrdenie poprela, pričom žalobca ho preukazoval najmä výpoveďou štatutára žalobcu, na druhej strane žalovaná ho vyvracala výpoveďou žalovanej. Výpoveď štatutára žalobcu a žalovanej sú z hľadiska dôkaznej sily rovnocennými a preto skutočnosť vyplývajúca z výpovede štatutára žalobcu nemožno bez ďalšieho považovať za preukázanú, ak z výpovede žalovanej vyplynul presný opak. Ani fotodokumentácia otvorených dverí nepreukazuje sporné tvrdenie žalobcu, keďže z tejto nie je zrejmé, kedy a za akých okolností bola táto fotodokumentácia vyhotovená. Navyiac z vykonaného dokazovania (výpovedí) vyplynulo, že aj upratovačka ponechávala kľúče od kancelárií zastrčené vo dverách a postupne upratovala kancelárie, kedy bolo možné nepozorovane kanceláriu žalovanej otvoriť a vstúpiť do nej. Žalobca preto neunesol dôkazné bremeno ohľadom tvrdenia, že žalovaná nechávala svoju kanceláriu voľne dostupnú nechávaním otvorených dverí a kľúčov zastrčených v zámku. Tiež bolo sporným aj tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaná mala zapožičať kľúče od kancelárie tretej osobe za účelom polievania kvetov počas jej neprítomnosti z dôvodu čerpania dovolenky. Toto tvrdenie žalobca ničím nepreukázal, pričom žalovaná ho striktne poprela, teda ostalo taktiež nepreukázaným a nepodloženým tvrdením žalobcu.

25. V konaní žiadnou stranou nebolo tvrdené, že by ku krádeži hotovosti a stravných lístkov dňa 29.11.2016 došlo priamym konaním žalovanej. Nesporným medzi stranami teda bolo, že ku škode na strane žalobcu došlo konaním neznámej osoby, ktorá sa dopustila trestného činu krádeže, pričom v rámci trestného konania nebola osoba páchatela zistená.

26. Žalovaná tiež v konaní konzistentne tvrdila a bolo preukázané aj svedeckými výpoveďami, že na pracovisku žalobcu opakovane došlo ku krádežiam, pričom žalobcu na to žalovaná, (ale aj iní zamestnanci) upozorňovala ústne. Žalobca uvedené tvrdenia žalovanej nepoprel, iba tvrdil, že žalovaná mu nikdy nedoručila upozornenie na potrebu prijatia bezpečnostných opatrení v písomnej forme, čo však nevyvracia, že takéto upozornenia boli žalobcovi adresované ústnou formou. Medzi stranami teda nebolo sporným, že na pracovisku žalobcu došlo v minulosti opakovane ku krádežiam a tiež ani to, že žalovaná žalobcu na potrebu prijatia bezpečnostných opatrení ústne upozornila. Osobitne súd poukazuje na to, že nebolo sporným ani to, že žalovaná žiadala žalobcu o vybavenie svojej novej kancelárie č. 816, kde žalovaná pracovala od júna 2013 a kde aj došlo dňa 29.11.2016 ku krádeži, bezpečnostným trezorom, avšak žalobca jej kanceláriu bezpečnostným trezorom nevybavil s poukazom na skutočnosť, že na to nie sú finančné prostriedky, trezor je ťažký, zabudovaný v inej kancelárii (č. 814) a jeho presťahovanie by bolo náročné. Uvedené vyplynulo z výpovede žalovanej, pričom žalobca tieto skutočnosti výslovne nepoprel.

27. Medzi stranami bolo tiež sporným, či si žalobca splnil povinnosť prerokovať náhradu škody so zástupcami zamestnancov. Žalobca splnenie predmetnej povinnosti preukazoval zápisom z prerokovania straty cenností na Úrade SOZ ZaSS so zástupcami zamestnancov zo dňa 21.12.2016, čo má vyvracať tvrdenia žalovanej o tom, že žalobca neprerokoval škodu so zástupcami zamestnancov. Žalovaná na druhej strane tvrdila, že uvedený zápis z prerokovania straty cenností na Úrade SOZ ZaSS so zástupcami zamestnancov z 21.12.2016 je nehodnoverný, nakoľko tento osvedčuje aj skutočnosť, ktoré sa v čase jeho údajného spísania ešte nestali, ale stali sa až 09.01.2017. Navyiac príslušnosť odborového orgánu definuje článok 36 písm. b) stanov žalobcu tak, že týmto je Výbor základnej odborovej organizácie, alternatívne členská schôdza, ak je členov odborov menej ako 20. K účinnému prerokovaniu preto nedošlo. Žalobca v ďalšom priebehu konania neuviedol žiadnu podrobnejšiu argumentáciu ohľadom zápisu z prerokovania straty cenností na Úrade SOZ ZaSS so zástupcami zamestnancov zo dňa 21.12.2016, najmä bližšie v rámci svojich skutkových tvrdení neobjasnil, akú funkciu mali osoby podpísané na tomto zápise, ani nepredložil žiadne dôkazy ohľadom skutočností, ktorý subjekt sa považoval za zástupcu zamestnancov žalobcu, iba odkazoval na zápis z prerokovania straty cenností na Úrade SOZ ZaSS so zástupcami zamestnancov zo dňa 21.12.2016 so všeobecnou interpretáciou jeho obsahu, že k prerokovaniu náhrady škody so zástupcami zamestnancov došlo.

28. Súd z hľadiska hmotnoprávneho aplikoval nasledovné relevantné ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov.

29. Podľa § 177 ods. 1 Zákonníka práce Zamestnávateľ je povinný svojim zamestnancom zabezpečovať také pracovné podmienky, aby mohli riadne plniť svoje pracovné úlohy bez ohrozenia života, zdravia a majetku. Ak zistí nedostatky, je povinný urobiť opatrenia na ich odstránenie.

30. Podľa § 177 ods. 2 Zákonníka práce Na ochranu svojho majetku je zamestnávateľ oprávnený vykonávať v nevyhnutnom rozsahu kontrolu vecí, ktoré zamestnanci vnášajú na pracovisko alebo odnášajú z pracoviska. Podrobnejšie podmienky určí zamestnávateľ v pracovnom poriadku. Pri kontrole sa musia dodržať predpisy o ochrane osobnej slobody a nesmie byť ponižovaná ľudská dôstojnosť.

31. Podľa § 178 ods. 2 Zákonníka práce Ak hrozí škoda, zamestnanec je povinný na ňu upozorniť vedúceho zamestnanca. Ak je na odvrátenie škody hroziacej zamestnávateľovi neodkladne potrebný zákrok, je povinný zakročiť. Túto povinnosť nemá, ak mu v tom bránia dôležité okolnosti alebo ak by tým vystavil vážnemu ohrozeniu seba alebo ostatných zamestnancov, alebo blízke osoby. Ak zamestnanec zistí, že nemá utvorené potrebné pracovné podmienky, je povinný oznámiť to vedúcemu zamestnancovi.

32. Podľa § 179 ods. 1 Zákonníka práce Zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a 185.

33. Podľa § 182 ods. 1 Zákonníka práce Ak zamestnanec prevzal na základe dohody o hmotnej zodpovednosti zodpovednosť za zverené hotovosti, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty určené na obeh alebo obrat, ktoré je povinný vyúčtovať, zodpovedá za vzniknutý schodok. V dohodách sa môže so zamestnancami súčasne dohodnúť, že ak budú pracovať na pracovisku s viacerými zamestnancami, ktorí uzatvorili dohodu o hmotnej zodpovednosti, zodpovedajú s nimi za schodok spoločne (spoločná hmotná zodpovednosť).

34. Podľa § 182 ods. 3 Zákonníka práce Zamestnanec sa zbaví zodpovednosti celkom alebo sčasti, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia.

35. Podľa § 184 ods. 1 Zákonníka práce Inventarizácia sa musí vykonať pri uzatvorení dohody o hmotnej zodpovednosti, pri jej zániku, pri preradení zamestnanca na inú prácu alebo na iné pracovisko, pri jeho preložení a pri skončení pracovného pomeru.

36. Podľa § 191 ods. 2, 4 Zákonníka práce Zamestnávateľ prerokuje požadovanú náhradu škody so zamestnancom a oznámi mu ju najneskôr do jedného mesiaca odo dňa, keď sa zistilo, že škoda vznikla a že za ňu zamestnanec zodpovedá. Požadovanú náhradu škody a obsah dohody o spôsobe jej úhrady s výnimkou náhrady škody nepresahujúcej 50 eur je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov.

37. Žalobca sa v konaní domáhal od žalovanej náhrady škody, ktorá bola spôsobená žalovanému tým, že dňa 29.11.2016 došlo z kancelárie č. 816 z plechovej skrinky nezistenou osobou k odcudzeniu hotovosti - valút a zároveň stravných lístkov, čím žalobcovi vznikla škoda v celkovej výške 2.678,23 eur, ktorá pozostáva z hodnoty 742 gastrolískov v hodnote 3,60 eur, teda celkovej hodnote 2.671,20 eur a hotovosti vo výške 180,- CZK (7,03 eur). Žalobca vo vzťahu k uplatnenému nároku v konaní konzistentne uvádzal, že náhrady škody sa od žalovanej domáha na základe dohody o hmotnej zodpovednosti zo dňa 02.07.2013, na základe ktorej žalovaná prevzala zodpovednosť za zverené ceniny a hotovosť.

38. Vo všeobecnosti je zodpovednosť zamestnanca za škodu spôsobenú zamestnávateľovi upravená v § 179 ods. 1 Zákonníka práce, pričom táto je založená na zavinenom protiprávnom konaní zamestnanca pri plnení pracovných úloh alebo v súvislosti s ním, ktorým zamestnávateľovi vznikne škoda. Z uvedenej zákonnej dikcie vyplývajú základné predpoklady vzniku zodpovednosti zamestnanca za škodu, ktorými sú (1) protiprávne konanie pri plnení pracovných úloh alebo v súvislosti s ním, (2) vznik škody, (3) príčinná súvislosť medzi uvedeným konaním zamestnanca a uvedeným vznikom škody a (4) zavinenie. V prípade zodpovednosti zamestnanca za schodok na základe dohody o hmotnej zodpovednosti (§ 182 a nasl. Zákonníka práce) musia byť tieto predpoklady zodpovednosti zamestnanca za škodu naplnené v rovnakom rozsahu, avšak znenie zákonných ustanovení presúva dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať zavinenie zo zamestnávateľa na zamestnanca, ktorý sa zbaví zodpovednosti preukázaním, že ku škode došlo bez jeho zavinenia. Zodpovednosť zamestnanca za schodok podľa ustanovenia § 182 a nasl. Zákonníka práce teda nie je objektívnou zodpovednosťou zamestnanca, ale ide taktiež o zodpovednosť za zavinené protiprávne konanie, avšak na rozdiel od všeobecnej

zodpovednosti zamestnanca sa v tomto prípade zavinenie zamestnanca prezumuje a dôkazné bremeno týkajúce sa zavinenia (resp. v tomto prípade jeho vyvrátenia) spočíva na zamestnancovi.

39. Vo vzťahu k dohode o hmotnej zodpovednosti súd uvádza, že tak ako aj pri iných súkromnoprávných záväzkových vzťahoch, aj v jej prípade sa uplatňuje zásada zmluvnej slobody a autonómie vôle zmluvných strán, teda pre obsah a interpretáciu záväzkových právnych vzťahoch je podstatná dohoda zmluvných strán, najmä to, ako je zachytená na hmotnom substráte.

40. V prejednávanej veci súd preto považoval za primárne potrebné vyriešiť otázku, či žalovaná zodpovedá za škodu spôsobenú žalobcovi v celkovej výške 2.678,23 eur v súlade s dohodou o hmotnej zodpovednosti zo dňa 02.07.2013 (č.l. 10 súdneho spisu). Medzi stranami nebolo sporné, že strany sporu takúto dohodu podpísali, ani nebol sporný jej obsah. Súd v tomto smere poukazuje na to, že v článku II. predmetnej dohody o hmotnej zodpovednosti si žalovaný ako zamestnávateľ a žalobkyňa ako zamestnanec bližšie špecifikovali, za ktoré zverené hodnoty žalovaná prebrala zodpovednosť, pričom sa malo jednať o „zverené peniaze v hotovosti a iné ceniny a hodnoty nachádzajúce sa v trezore Slovenského odborového zväzu zdravotníctva a sociálnych služieb na O. Č.. X, v Bratislave“. Zmluvné strany výslovne limitovali predmet dohody tak, že zverené hodnoty, za ktoré žalovaná prebrala zodpovednosť sa musia nachádzať „v trezore“. Výkladom a contrario možno preto dospieť k záveru, že dohoda o hmotnej zodpovednosti sa nevzťahovala na žalovanej zverené peniaze, ceniny a iné hodnoty, ktoré sa nachádzali mimo trezoru.

41. Súd v tomto prípade dospel k záveru, že škoda, ktorá žalobcovi vznikla a ktorej náhradu si od žalovanej v tomto konaní uplatňuje, nevznikla odcudzením cenín, peňazí ani iných vecí z trezoru žalobcu. Hoci právna úprava bližšie nedefinuje, čo je potrebné rozumieť pod pojmom trezor, súd má za to, že vo všeobecnosti je v spoločnosti akceptovaný názor, že pod trezorom sa rozumie bezpečnostná schránka, spravidla pancierová, ktorá je navrhnutá tak, aby odolala mechanickému poškodeniu, ohňu a násilnému otvoreniu nepovolnou osobou a musí poskytovať vysokú úroveň zabezpečenia pre uschované veci. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná pri nástupe do zamestnania k žalobcovi v roku 2012 pôvodne pracovala v kancelárii č. 814, ktorá bola vybavená zabudovaným trezorom. Zo svedeckých výpovedí vyplynulo, že táto kancelária bola pôvodne vybavená aj bezpečnostnými mrežami, ktoré ale boli ešte pred nástupom žalovanej do zamestnania odstránené. Žalovaný teda pôvodne v čase nástupu žalovanej do zamestnania mal zabezpečené bezpečnostné opatrenia na ochranu majetku - hotovosti a cenín tým, že tieto boli uschované v trezore. V júni 2013 bola ale žalovanej pridelená nová kancelária (č. 816), v ktorej sa už trezor nenachádzal.

42. Tvrdenia žalobcu, že za trezor označil plechovú skrinku, považoval súd za účelové, nakoľko žalobca ich začal tvrdiť v nadväznosti na vyjadrenie žalovanej k podanej žalobe, kde žalovaná uviedla, že k odcudzeniu stravných lístkov a hotovosti nedošlo z trezoru, ale z obyčajnej plechovej skrinky na uchovávanie dokumentov. Žalobca si podľa názoru súdu zjavne až na základe žalovanou vznesených prostriedkov procesnej obrany uvedomil, že dohoda o hmotnej zodpovednosti zo dňa 02.07.2012 je limitovaná iba na žalovanej zverené hodnoty nachádzajúce sa v trezore, a preto začal v priebehu konania účelovo tvrdiť, že plechová skrinka nachádzajúca sa v kancelárii žalovanej č. 816 je trezorom. Stranám ale v čase podpisu dohody o hmotnej zodpovednosti z 02.07.2012, kedy žalovaná pracovala v kancelárii č. 814 vybavenej zabudovaným bezpečnostným trezorom, muselo byť zrejmé, že trezorom podľa dohody o hmotnej zodpovednosti z 02.07.2012 sa rozumie práve tento trezor nachádzajúci sa v tejto kancelárii č. 814. V kancelárii č. 816, z ktorej došlo dňa 29.11.2016 k odcudzeniu stravných lístkov a valútovej hotovosti, sa však takýto ani žiaden obdobný trezor nenachádzal, ale k odcudzeniu došlo z uzamykateľnej plechovej skrinky, ktorú však podľa názoru súdu nie je možné považovať za trezor, obzvlášť s prihliadnutím na to, čo sporové strany celkovej zjavne mysleli pod pojmom „trezor“ v čase podpisu dohody o hmotnej zodpovednosti zo dňa 02.07.2012, kedy bol v kancelárii žalovanej č. 814 zabudovaný bezpečnostný trezor slúžiaci na uchovávanie cenín a hotovosti.

43. Z hľadiska aplikovateľnosti ustanovení § 182 a nasl. Zákonníka práce, teda zodpovednosť žalovanej za schodok na zverených hodnotách, súd podporne poukazuje aj na zásadu in dubio pro operario, teda potrebu v prípade pochybností uplatniť výklad v prospech zamestnanca (pozri napr. rozsudku NS SR spis. zn. 5Cdo/24/2019). Zamestnanec je v pracovnoprávných vzťahoch slabšou stranou a v prípade pochybností je na mieste uprednostniť taký výklad, ktorý je v prospech zamestnanca. Obzvlášť v prípade, ak sa jedná o výklad obsahu právneho úkonu, ktorého text vytvoril zamestnávateľ. Medzi stranami bolo

v konaní sporným, či plechovú skrinku nachádzajúcu sa v kancelárii č. 816 v sídle žalobcu je možné považovať za „trezor“. Súd nad rámec záverov uvedených v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, podľa ktorých plechovú skrinku nemožno považovať za trezor podľa článku II. dohody o hmotnej zodpovednosti zo dňa 02.07.2012, poukazuje aj na to, že ak existovala spornosť medzi žalobcom a žalovanou ohľadom výkladu obsahu pojmu „trezor“, je potrebné prijať taký z možných výkladov, ktorý je na prospech žalovanej ako zamestnanca, keďže táto je slabšou stranou v pracovnoprávných vzťahoch. Obzvlášť v prípade, ak dôjde k výkladovej nejasnosti ohľadom pojmu použitého v dohode o hmotnej zodpovednosti, ktorú vypracoval žalobca ako zamestnávateľ je na mieste uchýliť sa k výkladu v prospech žalovanej ako zamestnanca. Súd aj vzhľadom na uvedené podporne vyjadruje názor, že plechovú skrinku nachádzajúcu sa v kancelárii č. 816 v sídle žalobcu nie je možné považovať za „trezor“ tak, ako je uvedené v článku II. dohody o hmotnej zodpovednosti zo dňa 02.07.2012.

44. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto súd dospel k záveru, že na prejednávany prípad nie je možné aplikovať osobitné ustanovenia týkajúce sa zodpovednosti zamestnanca za schodok na zverených hodnotách, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať podľa § 182 a nasl. Zákonníka práce, keďže žalobca si v konaní neuplatňuje nárok na náhradu škody, ktorá by vznikla ako schodok na žalovanej zverených hodnotách nachádzajúcich sa v „trezore“. Žalobcovi vznikla škoda na hodnotách nachádzajúcich sa mimo trezoru a preto sa na takúto škodu dohody o hmotnej zodpovednosti zo dňa 02.07.2012 uzavretá medzi sporovými stranami nevzťahuje.

45. Skutočnosť, že zamestnanec nezodpovedá zamestnávateľovi za schodok podľa § 182 a nasl. Zákonníka práce však ešte neznamená, že zamestnanec nemôže zodpovedať zamestnávateľovi za škodu podľa všeobecnej zodpovednosti zamestnanca za škodu v zmysle § 179 a nasl. Zákonníka práce. Predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu sú tu totožné, ako v prípade zodpovednosti zamestnanca za schodok na zverených hodnotách, avšak v prípade všeobecnej zodpovednosti za škodu zaťažuje žalobcu ako zamestnávateľa navyiac aj dôkazné bremeno vo vzťahu k zavineniu žalovanej ako zamestnanca. Predpoklady zodpovednosti za škodu musia byť naplnené kumulatívne, teda absencia čo i len jedného predpokladu vylučuje vznik zodpovednosti za škodu.

46. V nadväznosti na skúmanie, či žalovaná zodpovedá za škodu spôsobenú žalobcovi podľa ustanovení o všeobecnej zodpovednosti zamestnanca za škodu (§ 179 a nasl. Zákonníka práce) má súd za to, že žalobca v konaní síce preukázal, resp. medzi stranami nebolo sporné, že žalobcovi škoda vznikla vo výške, ako si ju uplatnil podanou žalobou v tunajšom konaní, avšak žiaden z ostatných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu žalobca nepreukázal, teda nepreukázal protiprávne konanie žalovanej pri plnení pracovných úloh alebo v súvislosti s nimi, príčinnú súvislosť medzi jej konaním a vznikom škody a ani zavinenie na jej strane. Súd poukazuje predovšetkým na medzi stranami nespornú skutočnosť, že ku vzniku škody došlo konaním osoby, ktorej totožnosť nie je známa a túto sa nepodarilo zistiť ani v trestnom konaní, ktoré bolo začaté na základe oznámenia žalovanej podaného spoločne s jej kolegyňou dňa 30.11.2016. Trestné konanie bolo v tomto prípade prerušené z dôvodu, že sa nepodarilo zistiť skutočnosti umožňujúce vykonať trestné stíhanie voči konkrétnej osobe. Škodu teda žalobcovi nepochybne spôsobila neznáma osoba - páchatel', ktorej totožnosť nie je súdu doposiaľ známa. Žiadna sporová strana v konaní netvrdila, že by škoda bola žalobcovi spôsobená priamym konaním žalovanej. Žalobca síce v priebehu konania tvrdil skutočnosti, ktorými mienil podporiť tvrdenia o protiprávnom konaní žalovanej a zavinení v minimálne nedbanlivostnej forme, avšak tvrdenia žalobcu ostali spornými a žalobca ich dostatočným spôsobom nepreukázal. Ide predovšetkým o tvrdenia o tom, že žalovaná bežne opúšťala svoju kanceláriu a nechávala ju odomknutú ako aj tvrdenia žalobcu, že žalovaná mala požičať kľúč od svojej kancelárie nešpecifikovanej tretej osobe za účelom polievania kvetov v čase neprítomnosti žalovanej na pracovisku počas čerpania dovolenky. Tieto tvrdenia žalobcu žalovaná poprela, pričom žalobca ich dostatočným spôsobom nepreukázal. O pravdivosti tvrdení žalobcu nesvedčia ani fotografie predložené žalobcom ako aj žalovanou (č.l. 54 a 230), nakoľko z týchto fotografií nie je zrejmé, kedy boli vyhotovené, kým, či bola v danom momente žalovaná prítomná v kancelárii, alebo či nešlo o situáciu, kedy kancelárie boli upratované upratovačkou, ktorá podľa svedeckých výpovedí bežne upratovala kancelárie tak, že do dverí jednotlivých kancelárií zastrčila kľúče a postupne kancelárie upratovala. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané ani zavinenie žalovanej za vzniknutú škodu (minimálne formou nedbanlivosti) a ani jej protiprávne konanie pri plnení pracovných úloh alebo v súvislosti s ním. Absencia protiprávneho konania z povahy veci vylučuje aj existenciu príčinnej súvislosti, pretože nemôže existovať vzťah príčiny a následku medzi neexistujúcou skutočnosťou (protiprávnym konaním) a vznikom škody. Súd preto dospel k záveru, že na strane

žalovanej neboli naplnené ani predpoklady všeobecnej zodpovednosti zamestnanca za škodu podľa § 179 a nasl. Zákonníka práce.

47. Hoci už aj vyššie uvedené závery súdu sú dostatočné na to, aby bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná, súd podporne poukazuje aj na to, že nielen zamestnanec má podľa § 178 ods. 2 Zákonníka práce prevenčnú povinnosť vo vzťahu k ochrane majetku zamestnávateľa, tj. povinnosť upozorniť vedúceho zamestnanca na hroziacu škodu (upozornenie postačuje podľa znenia § 178 ods. 2 Zákonníka práce v ústnej forme) a zakročiť na odvrátenie hrozacej škody, ale aj zamestnávateľ má prevenčnú povinnosť podľa § 179 ods. 1 a 2 zabezpečiť také podmienky, aby mohli zamestnanci riadne plniť svoje pracovné úlohy bez ohrozenia života, zdravia a majetku a urobiť opatrenia na odstránenie nedostatkov a tiež vykonávať na pracovisku kontrolu vecí vnášaných na pracovisko a vynášajúcich z pracoviska. Žalobkyňa v priebehu celého konania konzistentne tvrdila a bolo preukázané aj svedeckými výpoveďami, že na pracovisku žalobcu opakovane došlo ku krádežiam. Žalobkyňa tiež tvrdila, že žalobcu na to opakovane upozorňovala v ústnej forme, ale žalobca neprijal žiadne opatrenia na zvýšenie bezpečnosti, iba upozornil zamestnancov na potrebu zvýšenej ostražitosťi a spoliehal sa, že k ďalším krádežiam nedôjde. Žalobca uvedené tvrdenia žalovanej nepoprel, iba tvrdil, že žalovaná mu nikdy nedoručila upozornenie na potrebu prijatia bezpečnostných opatrení v písomnej forme, čo však nevyvracia tvrdenie žalobkyne, že takéto upozornenia boli žalobcovi adresované ústnou formou. Ústna forma je pritom postačujúcou formou upozornenia o hrozacej škode v zmysle § 178 ods. 2 Zákonníka práce. Medzi stranami teda nebolo sporným, že na pracovisku žalobcu došlo v minulosti opakovane ku krádežiam a tiež ani to, že žalovaná žalobcu na potrebu prijatia bezpečnostných opatrení ústne upozornila. Takéto upozornenia neadresovala žalobcovi len žalovaná, ale aj iní zamestnanci, čo potvrdila vo svojej svedeckej výpovedi svedkyňa V. Y.. Osobitne súd poukazuje na to, že nebolo sporným ani to, že žalovaná žiadala žalobcu o vybavenie svojej novej kancelárie č. 816, kde žalovaná pracovala od júna 2013 a kde aj došlo dňa 29.11.2016 ku krádeži, bezpečnostným trezorom, avšak žalobca jej kanceláriu bezpečnostným trezorom nevybavil s poukazom na to, že na to nie sú finančné prostriedky, trezor je ťažký, zabudovaný v inej kancelárii (č. 814) a jeho presťahovanie by bolo náročné. Uvedené vyplynulo z výpovede žalovanej, pričom žalobca tieto skutočnosti výslovne nepoprel. Navyiac v konaní bolo svedeckými výpoveďami ako aj výpoveďami sporových strán preukázané aj to, že kľúč od kancelárie žalovanej bolo možné si vyžiadať z vrátnice, kde sa vypožičanie kľúčov evidovalo k evidenčnej knihe/zošite. Žalobca bol súdom vyzvaný v závere pojednávania zo dňa 10.06.2022, aby knihu výdaja kľúčov predložil súdu a žalovanej, avšak uvedené neurobil. Hoci žalobca následne poukázal na to, že predmetnú knihu z objektívnych dôvodov predložiť nemohol, keďže ňou nedisponoval a táto bola zlikvidovaná, jeho tvrdenie môže byť pravdivé, ale zároveň jeho postup môže byť aj účelový v snahe zabrániť objasneniu skutočností, ktoré osoby a kedy mali k dispozícii kľúč od kancelárie žalovanej. Žalobca podľa názoru súdu neprijal do dňa krádeže, tj. do 29.11.2016 potrebné bezpečnostné opatrenia na ochranu svojho majetku, ani majetku svojich zamestnancov v situácii, kedy na pracovisku došlo k opakovaným krádežiam, čo bolo jeho povinnosťou. Za takéto opatrenia nie je možné považovať iba upozornenie zamestnancov na potrebu zvýšenej ostražitosťi. Neprijatie potrebných bezpečnostných opatrení zo strany zamestnávateľa je pritom podľa súdnej praxe okolnosťou, ktorá vylučuje zodpovednosť zamestnanca za škodu a zakladá zavinenie zamestnávateľa aj v prípade zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách (porovn. napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30.07.2025, sp. zn. 6CdoPr/11/2024). O to viac bude potom v takýchto prípadoch vylúčená všeobecná zodpovednosť zamestnanca za škodu podľa § 179 a nasl. Zákonníka práce.

48. Na vyššie uvedených záveroch súdu už nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, či si žalovaný riadne splnil svoju povinnosť prerokovať škodu so žalovanou v lehote 1 kalendárneho mesiaca alebo či si splnil povinnosť prerokovať vzniknutú škodu so zástupcami zamestnancov (povinnosti podľa § 191 ods. 2 a 4 Zákonníka práce), čo boli skutočnosti medzi stranami sporné. Ani ak by žalobca uniesol vo vzťahu k svojim tvrdeniam dôkazné bremeno, nič by to nemenilo na vyššie uvedených záveroch súdu o tom, že u žalovanej neboli naplnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Súd sa preto bližšie už nezaoberal týmito skutočnosťami, ktoré nie sú spôsobilé nič zmeniť na právnych záveroch súdu o tom, že žaloba je nedôvodná a bolo potrebné ju zamietnuť. Rovnaký právny názor súd zastáva ku skutočnosti, či došlo k vykonaniu inventarizácie pri nástupe žalovanej do zamestnania a pri preradení na iné pracovisko (do inej kancelárie) podľa § 184 ods. 1 Zákonníka práce. Vo všeobecnosti nevykonanie inventarizácie nezavazuje zamestnanca zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách, ale iba umožňuje zamestnancovi odstúpiť od dohody o hmotnej zodpovednosti a zároveň sťažuje procesnú situáciu zamestnávateľa, ktorý je vznik škody a jej výšku povinný preukazovať inými dôkaznými

prostriedkami. Skutočnosť, či bola alebo nebola vykonaná inventarizácia však nič nemení na tom, že na strane žalovanej neboli naplnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, tak ako bolo odôvodnené vyššie a žaloba je preto nedôvodná. Súd z uvedených dôvodov žalobu v celom rozsahu zamietol.

49. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník..

51. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a 262 ods. 1 CSP. Žalovaná mala v konaní plný úspech, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.